

Pneumobil – a „hallgatói mobilitás”

Egyszemélyes, gokart-szerű járgányok suhannak nesztelenül az egri Dobó téren kialakított, alkalmi versenypályán. Különböző egyetemek hallgatói csapatai mérik össze járműveik erejét, gyorságát a Bosh-Rexroth cég Pneumobil versenyének keretein belül. A csapatok között megtalálható a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Karának 3 fős különtménye is, köztük Reisz Lajos okleveles faipari mérnök is

Mi is az a Pneumobil verseny?

A verseny tulajdonképpen arról szól, hogy a cég által gyártott pneumatikus elemeket felhasználva elkészítsünk egy együlékes versenyjárművet, mellyel különböző versenyszámokban, több egyetem csapataival versenyezzünk. A konstrukcióra vonatkozóan elég sok szabálynak kellett megfelelni. A verseny 4 különböző kategóriában került értékelésre:

- a konstrukció eredetisége,
- leggyorsabb versenykör,
- legnagyobb távolság egy palackkal,
- legjobb gyorsulás.

Hogy jutott eszetekbe faipari mérnökhallgató létekre ilyesmivel foglalkozni?

A versenyfelhívást interneten találtuk. Épp abban a félévben hallgattuk az „Automatika” című

tárgyat, és gondoltuk, kipróbáljuk magunkat más egyetemekkel szemben. Más szempontból viszont úgy gondoltuk, sokat fejlődhetünk azáltal, hogy megtervezünk valamit, és saját magunk meg is építjük. Így jelentkeztünk a versenyre. Szerencsénkre sok olyan tárgyat is hallgattunk, melyeket korábban nem is sejtettük, hogy használni is fogunk (fémtan, kinetika), de ebben a helyzetben épp jól jött.

Az elmúlt két évben indultatok a versenyen. Milyen eredménnyel szerepelt a soproni csapat?

Az első versenyen minden versenyszámban viszonylag jól szerepeltünk, ez az összesített 2. helyhez elég volt. Itt tisztán pneumatikus vezérlést alkalmaztunk. A második versenyen konstrukciós 2. helyet értünk el. Itt PLC vezérlést alkalmaztunk, variátor hajtóművet terveztünk, ám egy érzékelő hiba miatt a teljesítményünk egy része elveszett. Ennek ellenére elégedettek voltunk ezzel az eredménnyel is.

Minek köszönhető ez a siker?

A sok befektetett munka mellett elsősorban szerintem annak, hogy tanulmányaink során sokrétű ismeretekre tettünk szert, így sok nézőpontból tudtuk a problémát megvizsgálni. Másrészt az ötletek nem valósulhattak volna meg pénz nélkül, ebben nagyon nagy segítséget kaptunk a Faipari Mérnöki Kartól, elsősorban a Gépészeti Intézettől. Kiemelném Tatai Sándor egyetemi adjunktust, aki a konzulensünk volt, nagyon sok segítséget kaptunk tőle, elsősorban abban, hogy a terveinkben lévő hibákra irányította a figyelmünket.

És jövőre? Újra indultok?

Természetesen szeretnénk indulni. Nagyon megtetszett a verseny hangulata, az építés fáradalma után nagyon jó érzés látni, hogy megy az autónk, melyet saját magunk csináltunk. Eddig sikerült a dobogóra is felállni, a következő versenyen is ez a cél, mindent megteszünk érte – ennek érdekében jövőre már két csapattal is szeretnénk indulni.